Ženská Hlídka

A. Kulíková, So. Omaha, Neb. — Šťastný a veselý Nový rok! Sama sebe se ptám. Je to významný rok, do nějž vcházíme a nebo pln útrap hlavně pro naši starou vlast, kde mraky války hrozí každou chvíli průtrží? Ano, budeme psáti rok 1913. Jak osudnou konjunktura 13 roku 1813, stala se pro Napoleona, ví snad každý! Snad i náš nový rok si zahraje bezcitně s člověčenstvem. Tesklivě to zavívá do duše citlivého člověka a těšíme se. Snad mnohý z nás vykonal v předešlém roce kus práce k dobru, tužil, snažil se býti dobrým člověkem, ale co jich bylo mnohem více, již nezaviněně trpěli, život kladli ve vlasteneckém nadšení na oltář vlasti! Aneb staly se ty životy obětí poměru? O, jak hnusí se my má-li býti "útisk, pronásledování" vykoupeno lidskou krví! Toť nadpřílišná oběť! Nikdo, ať již "z milosti Boží" — císař nebo král, nechci vypisovat všechny ty hodnosti vymyšlené lidským důmyslem, ale končím dělníkem, jenž mým zájmům je nejbližší, by 20. století, čas-to vědy, mělo k takovému barbarství nechat dojíti; a konečně uvažuje-li člověk, ani dost málo se nemusí divit těm "výsostem, milostem a excelencím". Bůh ví, jakých titulů má ta slavná šlechta v té krvi mnoho "nešlechetného" — ví každý z dějepisu. Co činili, byli to rytíři, byli to lupiči a jejich bohatství byla kořist jejich umělého lupu! A ten svět jiný snad nebude! Prvně píši svět — míním-li lidé.... Škrabošku musí mít každý pohotově, sice je zle a běda mu! — Též musím něco sdělit ze South Omahy a dáti jiný směr mým myšlénkám. Ano třetí čtvrtek poslední měsíc měli jsme schůzi podúrného spolku Amerických Zemanů a též volby. Zajisté jste se dočetly, jak vypadly, již v minulém čísle. Zároveň se odbývala protestní schůze občanů ohledně našich pp. požárních komisařů. Inu, inu, bylo ublíženo moc "české věci" a musí se to napravit. Ty páni advokáti, mají-li zákony v hlavě a ještě plny odstavců v celé knihovně, nemuseli by "prsty" strkat tam, kde by to bylo na úkor českému jménu, ale věc je samozřejmá — neb lépe na "bíle dni" a tu stačí jen "důmysl a chytrost", by tomu odpomoženo bylo. Má, každý ví, náš pan mayor Hoctor Čechy rád, však on to "zřídí!" Pro nás neexistuje zákon a soudy. My jsme South-Omažané! Ale co až bude to ženské hlasovací právo a pár těch kurážných se sejde a řeknou: "Tak co, tetky, budeme pořád k tomu dohlížet, jak od roku k roku máme dávati větší taxy? Náš táta nedbá o to tak moc — ještě tehdy, jsou-li volby — ale to není k snešení od roku k roku hůř!" Při tom oslňujícím osvětlení městském na nejhlavnější ulici bych byla jedné Irčance rozbila nos — a s uhlím na zimu, ani nesmím na ten "trubl" vzpomínat. "Coal-man" mi řekl, že si nezmrzačí koně pro moji tunu uhlí. Tak sehůdné cesty máme a chcem-li někam jíti a sobě nadjíti — holt "jsou tady pastry pro dobytek uprostřed města, jež vlastní Sviftovy jatky." Inu, zlatá "Industrie", která nám otravuje i ten south-omažský vzduch! A co dál?... Snažíme se ostudu táhnout do další veřejnosti a obličkáme ji v roucho beránčí! Ruku na srdce — a jeho každý úder, jímž žijeme, nechť je pro nás pravým poznáním dobrého, záslužného života a pravdy!

Marie Burešová, South Omaha, Nebr., 1. ledna 1913. — Ctěná redakce Ženské Hlídky! Všem čtenářkám posílám srdečný pozdrav v tomto novém roce a ctěné pořadatelce naší milé Hlídky děkuji srdečně za krásnou post-card mi zaslanou k vánočním svátkům. O, jak mnohdy malý dárek utkví dlouho v paměti! Tak i mně ona pohlednice bude upomínkou na první rok za přijmutí mě do Ženské Hlídky mezi Vás, milé družky! A tak, jak jste se všechny bavily na vánoční svátky, co Vám Ježíšek neb Santa Claus nadělil? Já, abych se Vám přiznala, u nás se zapomněl stavět anebo mu nic nezbylo a všechno rozdal těm hodným, ale ještě se těšíme, třeba něco přijde k Novému roku. Tak jen se těšíme, to postačí! Tak jsem si vzpomněla, jak v Čechách na Nový rok šly služky ze služby a na Tři Krále zase nastupovaly na službu. Co abychom si ta naše místa také trochu změnily — nemyslíte, že by se nám lépe vedlo? Nu, a když by se nám to nelíbilo, tak bychom šly zpátky.

Co tomu říkáte? Co se týče mě, já bych hned měnila. Ale prosím Vás, jen se zmiňte, jestli se kam dostanete, čím jest více známostí, tím o Vás každý všechno ví, to dobré i to zlé, a potom Vám to hned každý řekne, taková stará a ještě by chtěla místo měnit, ta ať je na místě, ať dostane tu nějakou pensi. Tak jako bychom za to mohly, že jsme pořád starší a starší, ale ať si, někdo by se rád dočkal takových lét a ještě by za léta zaplatil, kdyby je mohl koupit. A tak vážme si našich starších lét a buďme na to hrdi, že jsme ve zdraví sestárly. Očekávejme s nadějí, že i tento rok ve zdraví přečkáme. Pamatuji si, jak nám dětem babička říkávala na Nový Rok, bychom byli hodni, že budem celý rok takoví a co se nám dobrého stane na Nový Rok, že celý rok takové bude. Na Nový Rok ráno, než se hospodyně probudí, má jí hospodář podat sukni a potom ho musí celý rok poslouchat a když podá hospodyně hospodáři kalhoty, než se probudí, tak zase musí poslouchat hospodář hospodyni celý rok. A teď Vám povím, co se mi stalo před Novým Rokem. Mně bolela hlava celý den a skoro celou noc. Až k ránu jsem usnula a spala, až někdo tluče na dvéře, že se celý dům otřásl. Probudím se z takového krásného sna (ale ten Vám nepovím, až jestli se mi to vyjeví), vyskočím, neb jsem si myslila, že je pozdě a ne ráno a v tom leknutí jsem se nemohla ani vzpamatovat, neb jsem nemohla nic najít, abych se mohla líonem obléknout. Tlučení se pořád opakovalo, ale po chvíli se mi podařilo obléci se a jdu otevřít. Ale to víte, že už jsem se neptala, kdo to je. Otevřu a sousedka mi povídá: Vy ještě spíte? Minulý rok jste celé noci svítili, ani jste snad nespali a letošní rok zase budete celý spat. Povídám, moje babička také říkala, co se dělá na Nový Rok, to že se dělá po celý rok. Povídá mi: Tadyhle jsem Vám něco přinesla, co nemohlo samo přiběhnout. Rozbalím paklík a tu vidím — zajíc! A jaký! Celý očištěný — jen položit na pekáč! Nu a tak vidíte, začátek nového roku jsem měla dobrý, hezký sen jsem měla, hezky jsem se vyspala a zajíce jsem dostala a ještě na veřejné sokolské cvičení jsem se šla odpoledne podívat, ale přišla jsem pozdě. Nejvíce jsem se těšila vidět malé žáčky a to bylo už po cvičení, ale za to stálo za podívání na dva malé německé turnery, jak dovedli své malé údy prohýbat a se kasovat! Naše Sokolky se drží, ale za to Sokólové ochabují. Každým rokem je jich méně. Zároveň si zasílám poplatek za minulý rok částku $1.50 a předpláceti si budu, až budu moci dostat semena k setí. Budu hledět, bych byla dbalejší na zaplacení než jsem byla v roce minulém. Příspěvek 50 centů za Ženskou Hlídku zasílám pro Slovany na Balkáně dle náhledu paní Tety Vitámvásové. Pro onen šlechetný účel jsem srozuměna, by sbírka v Ženské Hlídce byla podniknuta. Koncem s přáním mnoha zdaru všem v tomto novém roce, bychom ve zdraví se dočkali roku příštího!

Sylvan Grove, Kans., 26. prosince 1912. — Ctěná redakce! Byl jsem upozorněn paní ředitelkou Ženské Hlídky a též p. Ant. Kolihou, že jsem dlouhý čas o sobě do Pokroku žádnou zprávu nedal. Pan Koliha, náš dobrý soused, se přestěhoval do Nebrasky a psal nám, že se tam jeho paní stýská (bodejť by ne!) Vždy, když k nám na návštěvu přišli, ona si vždy s mým sekretářem hezky pokřápla a teď se rozumí, že ženským to jde dobře k duhu, proč obě ma díky za upomínku. Ctěné dámy, abyste nemyslily, že jsem byl nějaký tak "budiž k ničemu", že jsem se ještě neoženil, musím Vám na moji obranu sdělit, že jsem měl vždy také smůlu. Byli jsme s mojí nebožkou manželkou přes 50 roků spolu svorně živi, oba jsme již měli 70 na zádech, tak jsme se dohodli, že budeme mít zlatou svatbu. Já ale jsem jí pravil, když se nyní mohu zase ženit, tak že si budu moci nevěstu vybrat, ale obdržel jsem hned nějaký bouchanec do zad. Ty dědku, která pak by si té vzala! Vždyť jsi již celý křivý! — To nic nevadí, však ona mě některá srovná! Jak uvidíš, až si dám oznámku do Pokroku a Venkova, co bude chodit přihlášek a některá se též dostaví osobně. — To by se mělo koště dobře, já bych jí vytloukla, až za lajnu. — Tak jsem o tom přemýšlel, že bude nejlépe bez výloh, když si namluvím tu starou, již vyzkoušenou, která mi ani nolehu neodepře. Překážky nebudou žádné, ponévadž jsme oba již majorát. Ani nebude musit maminka nad ní držet stráž, jako některá nad svými deerami, než se vdá, aby se jí žádné neštěstí nestalo. Tak jsme se domluvili, že si jí tedy zase vezmu, ale ne zase na 50 lét, že si udělám výminku. Tak byly námluvy hotovy, vše po domácku a bez výloh. Stalo se, ale jinak. Ona nevěsta se večer rozstonala a když byly 2 hodiny z půl noci, zemřela na srdeční vadu. A nyní na místě veselky následoval pohřeb. Po pohřbu jsem se odebral zase do svého výměnkářského baráku, tam jsem bydlil samoten jako poustevník a držel smutek. Později, když již mně vítr z klobouku otrhal smutek, tak jsem zase přemýšlel co dělat. Mně bylo ženy potřeba jako formanu hever. Forman se hever vypůjčí, mně žádný ženu nepůjčí, to jsem věděl. Vždyť Pánbů sám uznal, že není člověku dobře býti samotnému a dal mu Evu, která Adama svedla a svou vinu svádě la na hada. Já ale myslím, že had v tom neměl žádného podílu, že Eva, když viděla pěkná jablka, že dostala na ně chuť, utrhla a jedla a dala také Adamovi, tomu upláceanému z hlíny, aby také něco užil dobrého. Nyní nejsou jenom Evy, jsou také Markéty, Terezky a všeho druhu jmén a nesvádí jenom Adamy, nýbrž také Martiny, Matouše a od všech jmén. Je to dědičné po Evě a žádný jim to nemůže zakázat. Ten obehod nezanikne, poněvadž je dědičný. Já Vám přeji k Novému roku vše dobré a v krátkém čase Vám též zašlu moji poslední podobu, abyste seznali, že jsem ještě chlapík. Jen žádné žárlení. Mně by se doposud některá líbila, ale zase já ne jí. Kroutí po mně nosem. Já bez ní také budu, jako jsem již 12 roků. Nyní musím něco Vám povědět, co se stalo za tu dobu, co jsem o sobě žádnou vědomost nepodal. Prvně jsme byli pozváni na posvícení k mému vnukovi Frankovi na farmu, kdež se sešla celá moje rodina, že jsme se měli dobře a sucho tam také nebylo. Po posvícení za týden zase tam byla taneční zábava. On má vnuk velikou tančírnu, hrála tam nová kapela pod řízením p. Tobiáše Doubravy, který dobře ovládá kornet. Pak jeho bratr Václav, oba staří hudebníci, a 3 mojí vnuci. Je jich 7. Za ten krátký čas hodně pokročili. Já jako starý muzikant jsem je dobře pozoroval. Sjela se tam velká společnost. Ještě abych nezapomněl, ctěné dámy, musím Vám sdělit, že bych mezi Vás častěji zavítal, ale jak mezi Vás přijdu, hned mé chytne to větší třesení, ale já myslím, že je to ně ká ta ženská tajná nemoc. — tora mám v domě zkušeného, pí. Otoupalíkovou zkušenou nad všechny doktory, poněvadž má velkou rodinu, což také má zkušenosti, které žádný doktor osobně nezkusil. Ale ona mně nechce z jejích tajností nic sdělit, abych snad to nevynesl na světlo. Ale já ji slibuji, že budu mlčet jako ryba. Slavnostní číslo Pokroku jsme obdrželi a moc se nám líbilo. Pí. Bohová obdržela od Pokroku kalendář Amerikán a velice se jí líbí, za čež Vám srdečné díky vzdává. Kalendář Amerikán je mezi českými kalendáři králem již po mnoho lét. Počasí doposud jest krásné. Ačkoliv již jest čas zimní, doposud nemáme žádného sněhu. Pozdrav na ctěnou redakci, čtenáře a čtenářky P. Z. a Venkova. Známe-li se s účtem — Jos. Skalický, prádlda, a jeho sekretář Minnie F. Robinson.

Od našich přátel

RAVENNA, Nebr. — Všechno všude připravovalo se k vánocům. Tak i Ravenští Češi připravovali překvapení všem okolním Čechům. Začátkem listopadu usnesla se Jednota Českých Dam "Růže vítězná," že bude o vánocích hrát nějaký divadelní kus. Hned zvolen výbor, jenž sestával ze čtyřech paní. Jmenovat nebudu, jelikož nemám svolení. Tak to byl čtyřlístek. Říká se, že čtyřjetýlek je štěstí, ale nevím, neboť tyto paní hned zpočátku měly samé neštěstí. Najednou jeden lístek upadl a zbyl pouze třílístek. A proč se tak stalo? Proč nejsou všechny úlohy dlouhé? Tak to bylo prvé neštěstí. Však třílístek zbylý pracoval neunavně a tak konečně role všechny obsazeny. Tu slyš, milý čtenáři, opět neštěstí! Jeden příslušník mužského pohlaví najednou vrátil úlohu a jelikož o toto pohlaví mezi Čechy jest dost velká nouze, bylo opět zle. Opět se běhalo, sem i tam, až konečně i tato role opět šťastně obsazena. Tak začaly zkoušky. Opravdu měly s námi pernou práci ty paní. Při zkoušce vždycky musel někdo scházet. Nejvíc ovšem ten filuta pan K. Ani můj bratříček nechtěl zůstati mezi těmi scházejícími poslední. Tu začalo mrznout a chodilo se bruslit. Mezi těmi, již chodili na led, jsem opět já nechtěla být poslední a stalo se, že tu neděli před hrou rozutekli jsme se všichni na led. Měli to kříž,, ne? Ale tak to již bývá. Neštěstí chodí před štěstím, tak i zde. Ve středu ráno přišla velká krabice z Omahy s obleky pro umělce. V pondělí jsme rozhodli, že objednají se obleky a sama jsem dala návrh, když Jednota vydělá, že bude od šatů platit a když ne, tak bude každý herec platit své. Na štěstí poprvé dopadlo to ve prospěch nás všech herců i spolku. Ale s těmi sukněmi my ženské jsme měly osud. — Měly takové obrovské vlečky a to víte — dnes široká a dlouhá sukně! Tak jsme se musely napřed učit v tom chodit. Přišel čtvrtek a večer o sedmé hodině hrnuly se davy lidu do Operní síně. Návštěvy bylo opravdu dost. Však si též J. Č. D. dala záležeti při výběru hry. Hrálo se "Nevině odsouzen." Též i my jsme se činili. Chtěli jsme se tohoto divadelního kusu státi hodnými. Nebudu děj vypisovat, jelikož byl vypsán, když jej hráli nedávno v Cedar Rapids, Ia. Líbiti se musel náležitě. Obecenstvo tleskalo dost a dost. Když jsme přehráli divadlo, v residenci p. Jos. Šmahy čekaly herce dva krásně připravené stoly. Bylo 24 hráčů a napověda pan F. Skočdopole. Mysli si, milý čtenáři, 25 hladových a rozradostněných osob obsloužit! Co se jen sl. Libuše a paní Berta Šmahová naběhaly! Stále někdo si něco přál. Mísy byly bohužel i hned prázdny. Já myslela, že mi zbude ještě alespoň na tři dni něco na gábl, ale ty paní byly trochu opatrné a tak nezbyl mi ani jeden kuláček. No, co mě se týká, já jim to odpustím, až podruhé přinesou jistě více. U pokladny bylo vybráno $100.75. Dost hezké, ne? Však bylo dost těch, již sami se dnes smějí, jak lacino se dostali do divadla. Při návalu nemohly paní vše do podrobna prohlížet a tu někteří šli dolů do obehodu a koupili si stužku a pak se o ni rozdělili. Též mnoho jich prošlo jen tak při tlačenici. Přes to myslím, že by ct. spolek mohl býti spokojen, neboť přes veliké své výlohy, jaké měli, přece hezkých pár dollarů uschovají do své pokladny pro doby příští. Doufám, že opět co nejdříve některý z českých spolků bude pořádati nějaký večer s programem. Koncem, že vše tak dobře skončilo a přes všechny ty překážky došlo se ku šťastnému cíli a já klidně mohu chodit na led. Hlavní věc. Mnoho zdaru českým spolkům Ravenským při pořádání zábav.

Lidka.

MUSCODA, Wis. — Ctěná redakce Pokroku Západu. — Považuji to za krajanskou povinnost k sobě navzájem, bychom aspoň některý z nás, komu to čas a schopnost dovolí, něco napsali nějaké zprávy podali ze svého okolí, neboť tak se navzájem sbližujeme a poznáváme my, kteří jsme rozmístěni ve velkých vzdálenostech od sebe po celé této zemi. A jakkoliv je naše zaměstnání rozdílné podle postavení a místních poměrů, přece vždy a všude my Čechové zachovali jsme ten náš národní smysl pro besedování a srdečné kamarádství. Neboť v těchto vlastnostech našich předkové ve staré vlasti již od časů nepamětných vynikali a zvláště za času zimního velké potěšení mívali při vzájemném vyměňování svých myšlének v útulné světnici toho neb onoho souseda. Pro nás Čechy americké by nebylo vždy možné se dohromady sejíti a se navzájem poznati, kdyby nebylo našich českých listů, které nám přinášejí hojnost zajímavých zpráv z celého světa a zároveň dopisů a zkušeností našich krajanů ze všech možných osad. To ukazuje náš pokrok, jak název tohoto ceněného listu zní — Pokrok Západu. Jest mi líto, že se nám nelze dosud pochlubit větším jeho rozšířením v naší dosti četné české osadě, což by určitě znamenalo malý náš pokrok zde, kdyby nebylo té polehčující okolnosti, že totiž v naší osadě jest několik jiných listů, také pevně již uchyceno. Avšak krajané dobrého nikdy příliš mnoho nebude a jelikož vím, že všichni přejem skutečnému pokroku, tedy do vaší přízně odporučuji Pokrok Západu, co dobrý list. Naše městečko Muscoda bylo již častěji popsáno zručnými dopisovateli, ovšem že návštěvníky zdejší krajiny a tu není divu, když se přihodí časem nějaké nedorozumění. Tak nedávno zastavil se zde pan H. na své cestě k západu. Byl zde představen několika našim přednějším krajanům a těmi pak k vůli pobavení zdejšímu židovi, který jest pro své výstřednictví velice známou figurou, jakýms obecním šaškem, jenž ve své opici pravidelně prováděl věci neuvěřitelné. Marcus, tak se tento výskavý patriarcha jmenuje, má sice syna zde, který jeví nemalé obchodní nadání, ale dosud se na nic nezmohl. Nu a světe, div se, pan H. nám jej ve svém cestopisu rázem povýšil na předního továrníka a milionáře, tak že jsme zůstali celí zkoprnělí při čtení této zprávy. Ale ať si. Jsme přesvědčeni, že takový továrník milionář bude naší osadě před světem ku cti. Naši krajané jsou zde zastoupeni skoro ve všech obchodech a zvláště čeští farmáři ve zdejším okolí si dobře stojí. Půda jest velmi hornatá, však v údolích jest neobyčejně úrodná. Hlavní plodinou jest korna, která jest letos výtečná a hlavním oborem farmaření je mlékařství a dobytkářství, tak že mají naši farmáři po celý rok velmi pilno s opatřováním svého majetku. Ceny pozemků jsou zde na polohu velmi vysoké. Město jest na písčité rovině, tak že po největším dešti nebývá zde žádné bláto. Společenský život jest tu málo vyvinut a tak nebýti zde několika těch starých zákopníků, ztratili bychom se zde v cizím proudu. Z oněch na prvním místě zmíniti se nutno o panu Karlu Kalinovi, který měl tu po dlouhá léta hostinec první třídy, avšak již před šesti roky této živnosti zanechal a žije nyní v soukromí, těše se z ovoce mnohaletého přičinění. U něho bývalo útočiště všech krajanů, kterýmž po dnes jest radou a skutkem nápomocen. Dále vlastní zde pan Jos. Bíba továrnu na nábytek, kdež všichni dělníci jsou Češi, dále obchod nábytkem, dva hotely a několik salonů je vesměs řízeno Čechy. Než myslím, že napsal jsem toho již dosti. Tečky prozatím přestávám s pozdravem na čtenáře a ctěnou redakci.

Adolph Machotka.

VZORNÝ ZÁVOD pohrobnický a balsamovačský
...vlastní...
Frank a Dorota Jandovi
oprávnění licencovaní pohrobníci a balsamovači
Tel. Douglas 2984 v č. 1235 již. 13. ul., Omaha, Neb.

Světelné zařízení
LIGHTING FIXTURES
BURGESS-GRANDEN CO.
Phone Douglas 681 1511 Howard ul., OMAHA

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.
prodává ve velkém
tlačené, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, šelezný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožířské zboží, bicykly, střelné zbraně, náboje a sportovné zboží všeho druhu.
9th and Harney Streets. Omaha, Nebr.

Joseph Bliss & Son Co.,
komissionáři živým dobytkem.
Uspokojivý prodej. Rychlé vyplacení.
SOUTH OMAHA, NEBR.

F. C. BLISS, prodavač hovězího dobytka. F. F. WELLMAN, prodavač vepřového dobytka.
Bliss & Wellman, komissionáři v dobytku.
Máme 20ti-letou zkušenost v obchodu tomto. Za správnost ručíme. Naše rada bude vždy dána v zájmu zasilatele dobytka a nikdy v zájmu jatek. Posloužíme každému spravedlivě a ručíme, že krajané obdrží nejvyšší cenu tržní, týž den panující dle jakosti dobytka. Zvláštní pozornost věnujeme dotazům krajanů. 2017
F. F. Wellman jest Čech a proto obrafte se na něho s plnou důvěrou.
BLISS & WELLMAN,
Room 354 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, So. Omaha, Neb.

Pivo, které přidá šťávu. Staré německé 'Duplák' pivo je vařeno dle staré německé formule odborným sládkem, jenž piva rozumí důkladně.
WM. JETTER, 2804 N Street. Telephone South 800 SOUTH OMAHA, NEB.
HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street. Telephone Douglas 1846. OMAHA, NEB.
JETTER BREWING COMPANY
SOUTH OMAHA, NEB.